

РЕШЕНИЕ

№ 18738

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **50** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл. 208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Кмета на СО, срещу Решение № 5030 от 15.11.2024г. на Софийски районен съд по НАХД № 11159/2024г. по описа на 13 състав, с което е отменено Наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-243/01.07.2024г. издадено от кмета на Столична община срещу „Топлофикация София“ ЕАД.

В касационна жалба и в хода по същество са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. В изложението се подчертава, че Столичният инспекторат, като контролен орган, разполага с материална компетентност и правомощия да осъществява контрол по спазването на разпоредбите на Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система. В съответствие с чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредбата, инспекторите имали право да установяват нарушения и да съставят актове за установяване на административни нарушения (АУАН). Актът за установяване на нарушение, съставен срещу „Топлофикация София“ ЕАД, както и последващото наказателно постановление, били законосъобразни и обосновани. Нарушението било свързано с неизпълнение на задължението по чл. 10, ал. 5 от Наредбата, което изисквало в случай на невъзможност за бързо възстановяване на пътната настилка (до един ден) след авария, операторите и дружествата да осигурят безопасна проходимост и да обезопасят участъка в съответствие с Наредба № 3 от 2010 г. за временната

организация и безопасността на движението. В правния анализ се подчертава, че „Топлофикация София“ ЕАД е нарушила нормативните изисквания, като не е обезопасила участъка, не е възстановила настилка и не е поставила необходимата сигнализация, включително пътни знаци и бариери. Това поведение било в нарушение на основните принципи на безопасност, заложили в националното и европейското законодателство, включително Директива (ЕС) 2019/1936. Липсата на обезопасяване създало риск за живота, здравето и имуществото на гражданите, както и предпоставки за пътнотранспортни произшествия. В документа се посочва, че дори „Топлофикация София“ ЕАД да е уведомило институциите за извършването на ремонт, това не отменяло отговорността ѝ за обезопасяване на участъка по време на целия период на ремонтните дейности. Безопасността била пряк ангажимент на извършителя и не зависела от външни фактори. Събраните доказателства по делото, включително показанията на актосъставителя и протоколите от проверката, удостоверявали обективното извършване на нарушението. Не били налице обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност, както и основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН (маловажен случай). В заключение е изразява становище, че нарушението е доказано по обективна и субективна страна, а административно-наказателната отговорност на „Топлофикация София“ ЕАД е правилно ангажирана. На тази основа се отправя искане за отмяна на първоинстанционното решение на Софийския районен съд, с което е отменено Наказателното постановление, и за потвърждаване на същото като законосъобразно. Претендират се разноси.

Ответникът – „Топлофикация София“ ЕАД в отговора на жалбата и в хода по същество оспорва касационната жалба, с доводи, че решението е правилно и законосъобразно. Наказателното постановление следвало да се отмени поради липса на описание на фактите, вкл. дата на нарушението, непосочване на законовите разпоредби, които са нарушени виновно, липса на обосновка от какви доказателства е установено нарушението, неизвършване на нарушението от страна на дружеството. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателно постановление, издадено от кмет на Столична община, с което на основание чл. 22, ал. 1 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община/Наредбата/ на касационния ответник – „Топлофикация София“ ЕАД е наложена „имуществена санкция“ от 1000 лева за нарушение на чл.10, ал.5 от Наредбата.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на

съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В решението си СРС е възприел следното: На 12.04.2024 г. свидетелят К. – инспектор в Столичен инспекторат, съставила срещу „Топлофикация София“ ЕАД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 02.04.2024 нарушение на Наредбата в присъствие на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Представител на жалбоподателя подписал съставения против него АУАН без възражения. Такива не били депозираны и в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на АУАН на 01.07.2024 г. В.Т. - кмет на СО издал НП, предмет на проверка в производството.

АУАН и НП били издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 23 от Наредбата, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им – чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието им обаче не съответствало на изискванията на чл. 42, ал.1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като липсвало пълно и ясно описание на обстоятелствата, при които е извършено твърдяното нарушение.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба, когато възстановяването на последиците от авария е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества били длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. Жалбоподателят следвало да осигури безопасна проходимост чрез поставяне на пътни знаци в случаи на авария, когато ремонтът продължава повече от един ден, поради което и за преценка на това дали поведението му е съставомерно трябвало да се посочи какъв е срокът на извършване ремонта. Това в случая не било сторено, поради което не можело и да бъде установено дали не се касае за случай на авария, отстранена в „кратък срок“, при който изискванията на чл. 10, ал. 5 от Наредбата не били приложими.

Ангажирането на административнонаказателната отговорност бил строго формален процес, при който АНО следвало да опише нарушението по ясен и пълен начин, чрез отразяване на всички негови съставомерни елементи. Тази непълнота безспорно възпрепятствала жалбоподателя да организира адекватно защитата си по фактите и приложимото спрямо тях право, поради което било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което било самостоятелно основание за отмяна на НП.

Съдът излага доводи и по отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка. Според него се установяват факти: На 02.04.2024 г. „Топлофикация София“ ЕАД извършвало аварийен ремонт за отстраняване на авария на топлопровод в [населено място], на кръстовището на [улица]и [улица]в[жк]. Дружеството не осигурило безопасна проходимост за гражданите и превозните средства, съобразно изискванията на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците, като в участъка липсвала сигнализация с пътни знаци, за което бил съставен процесния АУАН.

Фактическата обстановка е приета за установена от въззивната инстанция въз основа на показанията на актосъставителката и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които съдът е кредитирал като еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост. Доказателствената съвкупност е оценена като лишена от вътрешни противоречия и е прието, че на осн. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН не е необходимо по-детайлно ѝ обсъждане.

Въззивната инстанция приема, че не се установява, кога фактически е започнал посоченият ремонт, като жалбоподателят е изпратил до СО уведомление за ремонта, сочещо начална дата 26.03.2024г. Жалбоподателят бил санкциониран на основание чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, според която при извършване на аварийен ремонт, когато възстановяването на последиците от аварията е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилката в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. По аргумент за обратното, ако аварията можело да бъде отстранена в „кратък срок“ и ремонтът продължавал в рамките на един ден, не се налагало да се осигури безопасна проходимост на гражданите по реда на Наредба №3.

Въззивната инстанция излага съображения, че предметът на делото в административнонаказателното производство и фактическите рамки на доказване се определят от изложеното в АУАН и НП, като съдът не разполагал с правомощие да разширява и допълва фактическата рамка на административното обвинение, а съдебният контрол бил средство за проверка на това дали са били налице предпоставките за издаване на НП, както и че не може дадено обстоятелство да се изследва и установява за пръв път пред съдебната инстанция, пред която не се допуска съществено изменение на обстоятелствата на нарушението (аргумент за противното от чл. 63, ал.7, т.1 от НП). Приема, че не е посочена продължителност на ремонта, като по делото е приложено заявление от жалбоподателя за начало на ремонта, което обстоятелство е следвало да намери място в НП, за да може да бъде правилно квалифицирано нарушението при надлежно установена и проверена фактическа обстановка. При очертаните с НП фактически рамки не се установявало по несъмнен начин нарушение на посочената разпоредба на Наредбата, което да е основание за санкциониране на жалбоподателя.

С тези фактически установявания и правни мотиви жалбата е приета за основателна и НП е отменено поради неправилно приложение на процесуалния и материалния закон.

Касационната инстанция намира решението за постановено в противоречие с материалния закон. Въззивният съд е изпълнил задълженията си да събере необходимите доказателства и да изясни фактическата обстановка. Фактите, които са описани в решението се приемат изцяло от касационната инстанция и се установяват непротиворечиво от писмените доказателства – акт, констативен протокол и показанията на актосъставителката. Те са описани правилно в НП и в обжалваното решение, но според касационната инстанция от тях следва извод, че е установено нарушение с правна квалификация на чл. 10, ал.5 от Наредбата.

Тази разпоредба гласи: „(5) (Изм. - Решение № 671 по Протокол № 81 от 27.07.2023 г.) В случаите по чл. 5, ал. 7(авариен ремонт, поради необходимост от възстановяване на качеството услугата или подмяна на участък от подземна мрежа), както и когато възстановяването на последиците от аварията е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

чл. 5, ал. 7 от Наредбата гласи: „Редът по предходните алинеи не се прилага, когато при настъпила авария, за възстановяване на качеството на услугата, се налага извършване на текущ ремонт и/или подмяна на участък от съществуваща подземна улична мрежа“.

От това следва, че нарушение на чл. 10, ал 5 от наредбата се извършва при две хипотези:

1. В случаите на авариен ремонт с цел възстановяване на услугата или подмяна на участък от подземната улична мрежа, когато не се осигури за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 и
2. когато възстановяването на последиците от аварията е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), когато не се осигури за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3.

От това следва, че задължението за осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 е валидно във всички случаи на авариен ремонт – и при краткотраен, и при продължителен, от началото а ремонтните дейности до отстраняване на последиците от ремонта, чрез пълно възстановяване на пътната настилка.

В случая в акта и НП се сочи, че се е извършвал авариен ремонт, т.е. ремонт по смисъла на чл. 5, ал. 7 от наредбата. За да е налице нарушение на чл. 10, ал.5 от наредбата не е необходимо да се сочи началната дата на ремонта, а описаните в НП факти са напълно достатъчни. Посочено е, че на 02.04.2024г. е направена проверка на мястото, че дружеството е извършвало аварийни ремонтни дейности на мястото на топлопровод и че не е осигурило безопасна проходимост за гражданите и превозни средства. Тези факти, които се потвърждават от доказателствата по делото, са достатъчни да се приеме, че е извършено описаното нарушение.

За това нарушение чл. 22, ал. 1 от наредбата предвижда наказание имуществена санкция от 1000 до 5000лв. Санкцията е наложена на правилно правно основание и в минимален размер.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът и НП са издадени от компетентни органи. Актът е издаден от служител на Столичен инспекторат, съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредбата. НП е издадено от Кмета на СО – чл. 23 от Наредбата.

Спазени са сроковете на чл. 34 от ЗАНН – нарушението е извършено на 02.04.2024г. Актът е съставен на 12.04.2024г., а НП – на 01.07.2024г. В акта и НП се съдържат всички изискуеми реквизити и данни, описани в чл. 42 и 57 от ЗАНН. Актът е съставен в присъствие на свидетел на нарушението, а не както е посочено в решението - в присъствие на двама свидетели на съставянето му. И акта, и НП са връчени и лицето е упражнило правото си на жалба. От всичко изложено следва, че не е налице съществено нарушение, което да нарушава правото на защита на санкционираното лице и да е основание за отмяна на НП.

Неоснователни са възраженията на дружеството, че не ставало ясно в какво се изразява нарушението. Ясно е посочено в акта и в НП, че участъкът не е бил сигнализиран със сигнализация и пътни знаци по реда на Наредба 3/16.03.2010г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. В наредбата са описани начините за сигнализиране на пътни участъци, в които се извършват строителни и ремонтни дейности и задължение на всички ФЛ и ЮЛ, които участват в такива е да сигнализират участъците, според изискванията на наредбата. В случая от доказателствата по делото става ясно, че на мястото по време на проверката в 12:00 часа на 02.04.2024г. са били извършвани ремонтни дейности, направен обратен насип, предстояло е оправяне на настилката, но не е имало сигнализация. Включително са направени и приложени снимки, които потвърждават това. Установява се, че нарушението е извършено именно от дружеството, което освен от показанията на актосъставителя, констативния протокол се потвърждава и от уведомителното писмо от дружеството, с което се уведомява за предстоящия ремонт.

На последно място, в обжалваното НП са изложени законосъобразни мотиви за липса на основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не е маловажен случай. Нормата на закона цели да охранява безопасността на гражданите и транспорта при извършване на ремонтни дейности, чрез поставяне на ясна сигнализация, която да предупреждава за ремонта. Последниците от деянието, дори когато не е настъпила злополука не могат да се определят като незначителни, доколкото се създава опасност на движението и пешеходците.

При цялостна преценка на възраженията и доказателствата, съдът намери, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и следва да се отмени и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК да се постанови ново, с което НП се потвърди като законосъобразно и правилно.

С оглед изхода на производството, следва да се уважи искането на жалбоподателя по касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за всяка от двете съдебни инстанции, което следва да се определи на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в минимален размер за всяка инстанция - 80лв., доколкото делото не е с фактическа и правна сложност и е протекло в едно заседание.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН,
Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на кмета на СО Решение № 5030 от 15.11.2024г. на Софийски районен съд по НАХД № 11159/2024г., по описа на 13 състав, с което е отменено Наказателно постановление №СО-ТИ-Ю-24-26КИ-243/01.07.2024г. издадено от кмета на Столична община срещу „Топлофикация София“ ЕАД, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №СО-ТИ-Ю-24-26КИ-243/01.07.2024г. издадено от Кмета на Столична община, с което на „Топлофикация София“ ЕАД за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, на основание чл. 22, ал. 1 от същата, е наложена имуществена санкция в размер на 1000лв.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на на Столична община, сумата от 160-лв. - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: